

Nepodlehl fašistickému globalistickému Korona nátlaku - statečný ředitel Semecký nechal žáky chodit do školy bez roušek a testů. Zrůdy ho vyhodili! Teď promluvil o šikaně a kultuře nařizování (Rozhovor)

- CZ24 News | 4. září 2021

ČESKO: Semilští radní ho v dubnu odvolali, protože nechal žáky chodit do školy bez testů i roušek. Pak dostal výpověď i z malého úvazku, který na škole měl - pro nadbytečnost. Bývalý ředitel Waldorfské školy v Semilech Ivan Semecký nyní bojuje u soudu jak s městem, tak se školou.

Jak s odstupem času vnímáte své odvolání z funkce ředitele semilské Waldorfské školy?

Vidím to dost stejně. Nepřijde mi v pořádku, že je někdo odvolán, protože se zastane dětí a jejich práv. Nepřijde mi vpořádku, aby byl někdo vyhozen pro nadbytečnost, když pět let usiluje, aby se pozice, ze které byl vyhozen, posílila, protože to škola potřebovala. A když se mi to konečně povedlo, tak mě vyhodili. Tyto věci by se dít neměly, lidé by se k sobě měli chovat slušně a hledat rozumné řešení, ne tak ostré konfrontace.

Po odvolání z funkce ředitele jste ve škole působil ještě na šest hodin týdně. Úvazek zrušili pro nadbytečnost. Vy si nemyslíte, že byl nadbytečný?

Já to stoprocentně vím, protože jsem usiloval, aby nám přidali vychovatelské místo. Měli jsme jich nedostatek a stálo mě dost úsilí, aby se to nakonec podařilo. Ještě předtím jsme hledali různé projekty přes úřad a Ministerstvo práce a sociálních věcí a vymýšleli kde co, abychom vytvořili podmínky.

Pak jste se neúspěšně přihlásil na další konkurz na pozici ředitele, proč?

Během pěti let jsem odváděl dobrou práci a město ke mně žádné výhrady nikdy nemělo. Nikdy jsem nebyl upozorněn, natož písemně, že se dějí nějaké zásadní věci, které by mohly být důvodem k mému odvolání. A najednou přijde blesk z čistého nebe, tak jsem si říkal, že mám svoji práci rád, dělám ji dobře a rád bych se k ní vrátil.

Ze školy jste byl odvolán, protože jste nechal chodit do školy i děti netestované a bez roušek či respirátorů. Navíc jste odmítal nutit je k tomu s tím, že to škole nenáleží. Jaký je váš názor na okolnosti, za kterých se děti dnes vrací k výuce?

Pro mě je to tragédie. Co předvádí vláda, je drzost. Vůbec si nedokážu představit, co se jim odehrává v hlavě, že se takhle dokážou chovat k dětem, rodičům, ke společnosti. Chápu, že tady existuje důvod k tomu, aby lidé byli nemocní, někteří na covid dokonce umírali, ale jak je to prezentováno jednostranně a jak na to doplácují děti, mi vůbec nepřipadá v pořádku.

Děti se mají testovat, a kdo se netestuje, musí nosit respirátor nebo obědovat odděleně, zpívat jen první sloku písně a tak dále. Co to může pro dítě znamenat?

Každého člověk a hlavně rodiče napadne, že tohle jsou podmínky, ve kterých děti učíme něco, co mezi slušné lidi nepatří. Ať už to nazveme jakkoliv – separace nebo šikana, tak to nepatří do zdravé společnosti a už vůbec mezi děti. Radši nechci ani domýšlet, co všechno to může způsobit.

Jako jsme každý individualista, každé dítě je také individualista a bude to vnímat jinak. A i když se budou pedagogové snažit dětem sebelépe situaci vysvětlit, nikdy nemohou porozumět tomu, co se odehrává v dětské duši, když většina spolužáků je někde a oni jsou jinde. Druhý den budou mít děti různé bolesti, nebudou chtít chodit do školy, protože nebudou chtít prožívat situaci oddělení od třídy, od svého společenství.

Jaké by tedy podle vás bylo vhodné řešení pro nástup dětí do škol v době, kdy je číslo nově nakažených koronavirem denně kolem dvou stovek?

Množství nakažených nemá pro mě výpovědní hodnotu. Je třeba říci, že u nás a obzvláště ve školství ve spolupráci s hygienou jsme nikdy neměli problémy. Jakoukoliv situaci jsme dokázali společně vyřešit, ale vše bylo postavené na prokazatelných číslech, co se v konkrétním místě děje.

Čelili jsme i žloutence a koronaviru a vždy šlo o společný zdravý přístup na základě nastavených opatření pro konkrétní školu – co se v ní konkrétně odehrává. Nebyly žádné příkazy, jak to musí být. Normálně se s námi mluvilo, a i s rodiči.

Dnes jsou rodiče odstaveni na druhou kolej a dětem se něco nařizuje, rodičovská práva přebírá škola a jsou na ni nešťastným způsobem delegována. Škola se dostává do nezávidění situace, protože jí takové pravomoci nenáleží. Přijde mi to scestné a bez použití zdravého rozumu.

Nechal byste tedy děti chodit do školy bez omezení?

Samozřejmě, protože první, kdo vidí, v jakém stavu je dítě, je rodič a většina se chová zodpovědně. A pokud se zodpovědně někdo nechová, tak to pedagogové ihned poznají. U nás ve škole máme pravidlo ranního zdravení, kdy si každé dítě podává ruku s učitelem, takže bezpečně víme, v jakém zdravotním stavu se dítě nachází, a můžeme kontaktovat rodiče.

Co si myslíte o tlacích na očkování dětí od dvanácti let?

Začnu tím, že letos v květnu, kdy se Babiš nacházel v Bruselu, odtud hlásil do médií, že se rozhodně budou očkovat školní děti a že se může stát, že se bude očkovat přímo ve školách. V zápětí jsem zaregistroval zprávu, že ministr zdravotnictví řekl, že to bude v očkovacích centrech. To byl první varovný signál, že něco není v pořádku. Znovu jsou to politici, kdo mluví o tom, že se budou očkovat děti a vůbec to nejsou lékaři. Je pro mě obrovské varování a otázkou, co se vlastně děje, když místo zdravotníků mluví politik o tom, že se děti budou očkovat.

Je nešťastné, že se odepírá právo rodičům, že se lékaři odstavují na druhou kolej. Místo, aby pediatr rozhodoval o zdravotním stavu a reálné kondici člověka a vhodnosti jakéhokoliv očkování, dělá se z toho show.

Označil jste současné dění za tragédii. Tím myslíte celkový postup vlády s koronavirem nebo školství samotné?

Školství je bohužel poznamenáno koronavirem a pandemií hodně. Za velmi tragický považuji postup vlády, která odstavuje odborníky, a pokud je neodstavuje, vyslechne jen jejich určitou část a je podezřelý, že stále tu stejnou, zatímco ostatní možnost toho slova nemají nebo jsou jejich slova zpochybňována. Bohužel to má dopad i na školství a jiné resorty. Jako ředitel a aktivista podporující zdravé vzdělávání dětí to pocítuji tak, že se ze školství stala jen politika a co se ve školách děje, je

chaos a zmatek místo, aby se učitelé mohli soustředit na práci s dětmi a vzdělávat je.

Co chystáte nyní kromě toho, že se setkáváte s rodiči a besedujete o jejich právech i právech dětí?

Společně s rodiči a skupinou, která se v dubnu v Semilech chopila petice za zachování práv dětí a rodičovských práv, jsme začali pracovat na vytvoření podmínek pro vzdělávání dětí, které už nebudou do tradiční školy chodit. Inspirovali jsme se u nás zaběhnutým domácím vzděláváním. Víme o tom, že je řada škol, které fungují komunitním způsobem, sdružují děti domácího vzdělávání a v té komunitě se vzdělávají za podpory kvalifikovaného učitele nebo člověka, který je vhodným učitelem.

Ne vždy s odpovídajícím vzděláním podle legislativy. Dnes už máme v okruhu lidí se zhruba 60 dětmi, takže by se dalo říci, že se jedná o četné rodiny. Zkušenosti sbíráme od jara a začínáme 6. září, škola bude fungovat v Malé Skále. Setkali jsme se na cestě s řadou fungujících lidí, kteří zajišťují fungování komunitních škol, a já se stávám v této oblasti včetně legislativy - i díky zkušenostem - pomalu odborníkem. A ať mě pozve na besedu kdokoliv, moje otázka zní, jestli tam budou rodiče hledající řešení. Pokud tam jsou, tak pozvání rád přijmu.

Boj tedy nekončí.

Bude to ještě na delší dobu. Vzhledem k tomu, že je před volbami, tak je situace relativně klidná, byť, co se týká vydaných opatření, je to tragédie, ale na druhou stranu by to mohlo být vyhocenější. Ale co bude po volbách, je jiná věc.